

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. V. S.**, zast. JUDr. Antonínem Holubem, advokátem se sídlem v Rumburku, Královská 17, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 2. 2005, č. j. 14 Az 426/2003 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 426/2003 - 25 ze dne 7. 2. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-846/VL-19-C10-2003 ze dne 8. 9. 2003, jímž nebyl stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a jímž bylo zároveň vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Stěžovatel nesouhlasí s rozhodnutím krajského soudu a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tomu tak není.

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 426/2003 - 25 ze dne 7. 2. 2005, který byl doručen žalobci dne 23. 2. 2005 žalobce již jednou napadl kasační stížností ze dne 3. 3. 2005 o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 12. 2005, č. j. 5 Azs 185/2005 - 43 tak, že ji zamítl. Rozsudek Nejvyššího správního soudu byl doručen účastníkům řízení (žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. D. K., advokátky) a rozsudek tak nabyl právní moci dne 23. 1. 2006 (podle doložky právní moci krajským soudem na něm vyznačené). Dne 5. 2. 2006 žalobce sepsal novou kasační stížnost a zaslal ji krajskému soudu, který ji postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu s dodatkem, že jde o opakovanou kasační stížnost.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl. O takový

případ jde v této věci. Rozsudek krajského soudu již Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti žalobce ze dne 3. 3. 2005 rozsudkem ze dne 16. 12. 2005, č. j. 5 Azs 185/2005 - 43 tak, že ji zamítl. O téže věci již rozhodl. Především z tohoto důvodu kasační stížnost žalobce ze dne 2. 5. 2006 usnesením odmítl.

Závěrem Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížnost žalobce ze dne 5. 2. 2006 podaná k doručení na poštu dne 6. 2. 2006 by musela být odmítnuta i z dalšího důvodu, to je pro opožděnost jejího podání, vzhledem k tomu, že rozsudek krajského soudu byl doručen žalobci dne 23. 2. 2005 a kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. b/ za požití § 120 s. ř. s.). Porovnáním uvedených dat je zřejmé, že žalobce podal druhou kasační stížnost po uplynutí téměř jednoho roku po doručení rozsudku krajského soudu, a tedy opožděně.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobce, protože byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. března 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu